

VĚŽNÁK

KOUPAČSKÉ TŘEŠŤSKÉ FARNOSTI

SLOVO OTCE TOMÁŠE

Člověk si může uvědomit svou hříšnost a zároveň, že je tu Ježíš na kříži

TĚŠÍTE SE NA VELIKONOCE?

Na každou velkou událost se musíme dobře připravit, abychom ji dobře zvládli.

11. BŘEZNA 2012 / Č. 77

www.tre-fa.cz
redakce@tre-fa.cz

redakce

P. Tomáš Caha
Mgr. Květa Zažimalová (KZ)
Lenka Mezerová

jazyková korektura

Mgr. Květa Zažimalová

typografická úprava

Mgr. David Zažimal

tisk zajistil

FIBOX, s.r.o.
Janouškova 215/20,
CZ-674 01 Třebíč
tel.: +420 568 840 036
fax: +420 568 841 037
e-mail: info@fibox.cz
www.fibox.cz

distribuce

Distribuci zajišťuje redakce
v počtu 200 výtisků.

adresa redakce

B. Němcové 570, Třešť 589 01

kolportéři

redakce; Staňkovi;
Duchanovi; Bambulovi;
Hynkovi
a kolportéři z bratrských farností

**Stanovisko redakce
se nemusí ztotožňovat
s obsahem zveřejněných
příspěvků.**

**Anonymní příspěvky
nezveřejňujeme!**

STR.	NÁZEV
3 slovo otce Tomáše
4 těšíte se na Velikonoce?
5 nemoc člověku připomíná ...
6 co neznamená „Obraťte se“ / cesta očišťování
6 poděkování za Tříkrálovou sbírku 2012
7 co je to Via Lucis?
8 matrika
9 Slavnost Zvěstování Páně / výzva - přání
10 pouť do Lurd
11 Modlitby z Archy
12 zvon / ministrantský výlet
13 jáhen - kadeřník
13 sedmá ministrantská soutěž v docházce
15 ministrantská soutěž - konečné pořadí
16 věrný sluha Boží
17 svatá Ludmila
18 poděkování / letní tábory 2012
19 diář otce Tomáše / modlitba papeže Jana Pavla II.
20 informace

Uzávěrka příštího čísla bude 22. dubna 2012!

NÁKLADY NA TOTO ČÍSLO ČINÍ 16,- Kč.

S LOVO OTCE TOMÁŠE

Prožíváme dobu postní, která nás má duchovně připravit na obnovu křesťanských závazků o Velikonocích na Bílou sobotu. Můžeme k tomu využít tři prostředků, které nám církev nabízí, doporučuje, a tím je modlitba, půst a almužna. Skrze modlitbu se člověk posvěcuje, poznává Boží vůli a Boží lásku k člověku. Půst, sebezapření nás cvičí ve skromnosti, v pokoře a vyzývá nás k pokání za naše hříchy. Almužna nás vede k tomu, abychom mysleli na druhé, učí nás být vděční Bohu za jeho dary a uzdravuje naše vztahy s druhými.

Stěžejním symbolem doby postní je kříž. V bazilice Božího hrobu v Jeruzalémě se přímo pod místem ukřižování nachází kaple zasvěcená prvním člověku Adamovi. Je v ní vidět část skály, která pukla v okamžiku Ježíšovy smrti na kříži, jak čteme v evangeliu sv. Matouše: „*Země se zatřásla, skály se rozpukly...*“ Prvotní židokřesťanská obec vytvořila legendu, podle které na Golgotě, v místě, kde stál Ježíšův kříž, měl být kdysi pohřben první člověk Adam. V této legendě je obsaženo velké tajemství víry, že Kristus svou krví prolitou na kříži, která stékala na lebku Adama, vysvobodil celé lidstvo z následku prvotního hříchu. Právě pod vlivem této legendy se začala v ikonografii východní církve objevovat u paty kříže lidská lebka a překřížené hnáty. Na ikonách Ukřižování byl často znázorněn i modlící se praotec Adam jakožto symbol celého lidstva, který čekal na vysvobození a na Kristovo vzkříšení. Puklá skála Golgoty se může pro nás stát znamením puklého lidského srdce, nad kterým se zvedá Ježíšův kříž. Člověk si může uvědomit svou hříšnost a zároveň, že je tu Ježíš na kříži, který je lékem na smrt způsobenou hříchem. Sestup z Golgoty do Adamovy kaple se stává branou do hlubiny vlastního srdce.

Kromě bolestné Panny Marie, sv. Jana se můžeme setkat i v kapli na Golgotě s Jidášem. V pravoslavné části je na klenbě freska se scénou Ježíšova zatčení. Do středu umělec umístil Jidáše s otevřenou náručí, v postoji falešné podřízenosti, jak Ježíše zdraví polibkem. Ježíš stojí překvapený a udivený. V bazilice se našlo místo pro Jidáše, aby

to bylo varování pro všechny, které Ježíš povolal k následování.

Několik metrů od ukřižování se nachází kaple Anastásis (řecky Zmrtvýchvstání), nejdůležitější a nejposvátnější místo na světě pro křesťany. Boží hrob byl vždycky pokládán za nejcenější památku Ježíšova pozemského života, kterou se snažili nepřátelé zničit, znesvětit. Sv. Pavel v 1. listě Korinťanům píše: „*A jestliže Kristus nevstal, marné je naše kázání, marná je vaše víra. Pak ovšem my vypadáme jako lživí svědci o Bohu... Ale Kristus z mrtvých vstal, a to jako první z těch, kteří zesnuli.*“ Kristovo vítězství nad smrtí je základním článkem naší víry.

Zanedlouho budeme mít Velikonoce a liturgicky slavit Velikonoční třídnenní – Zelený čtvrtek, Velký pátek, Bílou sobotu. Je to nejdůležitější období v liturgickém roce, od něž se odvíjí veškeré slavení křesťanů a život v církvi. Myslím si, že všichni křesťané by si měli udělat čas na slavení velikonočních obřadů, které nám zpřítomňují Ježíšův dar – eucharistii, jeho obět za nás na kříži a jeho slavné vzkříšení. K tomu samozřejmě patří i návštěva a modlitba u Božího hrobu na Bílou sobotu. Kostel je otevřen celý den. Vždyť se jedná o naši spásu a věčný život, který nám daroval Ježíš svou smrtí a zmrtvýchvstáním! Jsem smutný z toho, když nás na Bílou sobotu, která je matkou všech liturgií, bývá tak málo, že jsou sotva obsazené lavice.

Dej nám, Pane, milost přimknout se ke tvému kříži. Ať nás uzdravuje a omývá od každého hříchu. Ať je jeho moc silnější než naše nemohoucnost. Ať je nám záchranou v okamžicích nechuti a v pokušení zoufalství. Pane, vkládáme veškerou svou naději do tvého kříže.

Přeji vám všem pozhnané a radostné Velikonoce ve světle vzkříšeného Pána.

otec Tomáš

TĚŠÍTE SE NA VELIKONOCE?

Věřím, že ano... Ale dobu velikonoční předchází doba postní. 40 dní se budeme připravovat na největší svátky v roce: na Slavnost Zmrtvýchvstání Pána Ježíše.

Na každou velkou událost se musíme dobře připravit, abychom ji dobře zvládli. Např.: na maturitu, na diplomovou práci, na závěrečné zkoušky svého oboru. A to dá zabrat.

Na Vánoce, na svátky narození Pána Ježíše, se připravujeme v době adventní. Ne s Dědou Mrázem, či Santa Klausem, ale duchovně, s vědomím, že se narodil Spasitel světa: Pán Ježíš.

Každý sportovec, který se připravuje na olympiádu, si musí mnohé věci odříci, aby držel své tělo v kázní a tím se připravil na vysoké výkony.

Jak se připravíme na svátky velikonoční my, křesťané? Nebudeme fňukat a naříkat, že je zima, že mám jinou práci, ale pro Pána Ježíše udělám vše, co je v mých silách: dobrou svatou zpověď, častou účastí na mši svaté, samozřejmě na nedělní mši svaté s dětmi a vnoučaty. Častým přijímáním Eucharistie, na adoraci...

Popeleční středou vstupujeme do doby postní. V mnoha farnostech chodí maškarařdy. Jsou to lidé, kteří si obléknou masku a hrají někoho jiného. Mnohdy nepoznáme, kdo to je, až

večer sundá masku. Býváme překvapeni a říkáme: „*To jsi ty? Já tě nepoznal.*“

I život mnohých lidí se dnes podobá maškarnímu karnevalu. Jsou to lidé, kteří se vydávají za někoho jiného, než ve skutečnosti jsou. Bývá to nejen v době karnevalu, ale v životě osobním. Např.: v době známosti před manželstvím. Masku shodí až po svatbě, a proto je dnes tolik rozvodů. Na někom to poznáme hned, že to hraje, někdo se dokáže přetvařovat celý život. – Masku nosí i mnozí křesťané. Masku sundáme nejen v manželství, ale i ve stáří. V té době se již nedokážeme tolik přetvařovat. Proto dobrý člověk se stáří nemusí bát. Tu poslední masku shodíme na konci života – při smrti, neboť před Boží tvář půjdeme skutečně takoví, jací jsme.

Po čtyřiceti dnech doby postní přicházejí Velikonoce.

Podíváme-li se kolem sebe, zjistíme, že každé náboženství si váží jednoho dne v týdnu: **mohamedáni mají volný pátek, Židé mají volnou sobotu a my, křesťané, neděli.**

Těšíme se opravdově na Velikonoce? Nebo jenom na pondělí velikonoční, kdy vymrskáme děvčata? To je opravdu velmi málo.

Velikonoce jsou svátky zmrtvýchvstání Pána Ježíše. Ježíš žije! Ježíš vstal z mrtvých!

Važme si proto dne odpočinku, neboť práce nedělá člověka bohatým, ale i hrbatým. Bůh ve SZ říká: „*Šest dní budeš pracovat a den sedmý odpočívát.*“ Pracujme, nebudme lenoši, ale najděme si čas na odpočinek, na mši svatou, na děti, rodinu, atd.

Ať dobře prožijeme svůj pozemský život, ať po nás nezbudou pouze hmotné věci, ale i dobře vychované děti, které budou zárukou šťastné budoucnosti našeho národa a jednou i naší věčnosti.

Váš P. Jiří

NEMOC ČLOVĚKU PŘIPOMÍNÁ, ŽE ŽIVOT NENÍ V JEHO MOCI

Při četbě evangelií nás zaujme velký počet nemocných, s nimiž se Ježíš při svém působení setkával. Vidíme, že Ježíš se k potřebnému člověku sklání s pochopením a soucitem. Své poslání vyjadřuje slovy: „*Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní.*“ (Mk 2,17) Jednotlivá uzdravení pak zjevují Boží království a prorokují o čase, v němž „*už nikdo nebude říkat: 'Já jsem nemocný'*“. (Iz 33,24)

Jak vypadá nemoc ve světle Bible? Nemoc je pro člověka výzvou, aby nově naslouchal, nově vnímal svou situaci i svůj životní příběh. Na skutečnost je třeba se podívat novými očima. Nemoc člověku připomíná, že život není v jeho moci, že s ním nemůže nakládat, jak ho napadne. V nemoci člověk dostává úkol, aby dal svému utrpení smysl. Nemoc totiž sama od sebe smyslem nedisponuje, spíše sama boří smysl a účelnost, jež člověk ve svém životě objevil.

To, co je dnes z hlediska lidského a duchovního na nemoci asi nejzávažnější, je její zúžení na pouhé technické zvládnutí problému. Technickému řešení nemoci hrozí, že zapomeneme uvažovat o nemocném jako o trpící bytosti. Nemocný je ale především člověkem, Božím dítětem, a ne jen nějakým „nemocným“!

Jediná pomoc, kterou můžeme nabídnout, je být nemocnému nablízku, být s ním a sdílet jeho slabost a neschopnost, přijmout jeho způsob prožívání dané situace. Ježíš sám se ztotožňuje s nemocným: „*Byl jsem nemocný, a přišli jste za mnou.*“ (Mt 25,36) Ani v církvi tak není možné pohlížet na nemocného v čistě asistenční perspektivě, ale má být přijímán jako nositel důležitého poselství: je třeba mu naslouchat, učit se od něj v jeho slabosti.

Pro křesťana platí, že „*nemůže znát cestu, která by se mohla vyhnout bolesti, ale ví o cestě, kterou může projít spolu s Bohem. Bůh není v temnotách nepřítomný, je skrytý, takže když ho následujeme, hledáme ho a nacházíme ho nově*“.

*Zpracováno podle knihy Enza Bianchi
Klíčové pojmy křesťanské spirituality
převzato z internetu*

Každý z nás máme v rodině či v příbuzenstvu někoho, kdo je nemocný. Je dobré na ně myslet v modlitbě a prožívat s nimi nelehké chvíle. V neděli 5. 2. 2012 byla při mši svaté udělována svátost nemocných. Sám z vlastní zkušenosti jsem poznal sílu a moc této svátosti, kterou jsem přijal vloni v únoru, když jsem se dozvěděl svou diagnózu. A proto vás chci poprosit o to, abychom ve farnosti mysleli jeden na druhého a měli zájem, co druhý prožívá. Když zjistíte, že někdo, kdo chodil do kostela, onemocněl, nemůže už navštěvovat mši svatou a měl by zájem o návštěvu kněze doma, tak mi to, prosím, oznamte a já jej rád navštívím. Mnohdy se stává, že příbuzní to neudělají, protože je to nenapadne nebo nemají odvahu kněze zavolat. A nebo si řeknou, že nebudou pana faráře obtěžovat. To není obtěžování, vždyť je to má služba, ke které jsem povolán. Je škoda, když člověk během nemoci není posilován svátostmi a pak zemře nezaopatřen. Svátosti nás připravují na setkání s Bohem tváří v tvář. Proto vás prosím, mějme starost o druhé.

otec Tomáš

CO NEZNAMENÁ „OBRAŤTE SE“

Ježíšovo „obratte se“ (Mk 1,15) není výzva, abychom se začali dívat ještě víc sami na sebe. On ani neřekl „zpytujte se, obratte pozornost na své slabosti, jděte do sebe a vnořte se do svého svědomí“... Nic takového! Ježíšova prosba a výzva zní: „*Obratte se a věřte evangeliu.*“ (Mk 1,15) Obratte se ke mně, ke svému Bohu! Věřte radostné zvěsti, že Bůh je váš milující Otec. Ano, je jen jediné skutečné obrácení: obrátit se k Bohu, který dosud stál v našem životě možná dost stranou. Podívat se mu do očí, najít si na něj čas. Až tváří v tvář našemu Bohu, v setkání s ním uvidíme a nově pochopíme sami sebe a náš život...

Pro mnohé křesťany tato Ježíšova prosba zní jako další nárok k mnoha životním nárokům, další úkol k mnoha úkolům. **Přitom jde o to přijmout, co pro nás Bůh dělá. Dát mu důvěru a neodvracet se od jeho lásky.**

*Zpracováno podle knihy Vojtěcha Kodeta
Hledám tvou tvář
otec Tomáš*

CESTA OČIŠŤOVÁNÍ

Bůh si přeje, abychom „nesli dobré ovoce“, proto své ratolesti i čistí (srov. Jan 15,2). A to je skutečnost, která se nám někdy tak trochu zajídá. Často si říkáme: Co jsem tak špatného udělal, že na mě Bůh zase něco dopouští? Podobné otázky si ale kladou především ti, kteří považují svůj život s Bohem za povinnost, ale o radosti z Boha moc nevědí. Ne vždy vlastní vinou, ale někdy i kvůli tomu, že jim vyhovuje takový náboženský život, který příliš nezasahuje do jejich soukromí a jejich nitra. Ani netuší, oč se šidí. Ale Otec to ví, a tak je někdy pozve k cestě očišťování, aby jim mohl dát více zakusit sám sebe, a tím i svoji lásku.

Otec nás čistí především svým slovem, ale také utrpením, každým nezdarem našeho ži-

vota a vůbec mnohým, co třeba vůbec nechápeme. Takové čištění někdy bolí, ale mnohdy je nutné, aby nás od naší zahleděnosti do sebe vrátilo k pohledu na Boha. Na Boha, který pro nás ve své lásce má připraveno více, než si dokážeme představit.

*převzato z internetu www.vira.cz
otec Tomáš*

PODĚKOVÁNÍ ZA TŘÍKRÁLOVOU SBÍRKU 2012

Milé sestry, milí bratři, milé děti, začátkem ledna proběhl v České republice již dvanáctý ročník Tříkrálové sbírky. Na území brněnské diecéze se zapojilo téměř tři tisíce dobrovolnických kolednických skupinek, kterým bych rád aspoň touto formou poděkoval.

Děkuji vám všem, kteří jste se vydali na cestu nejen do našich domovů, ale především na cestu k lidským srdcím. Děkuji vám za ochotu pomoci potřebným, děkuji i za to, že jste se nenechali odradit nevlídným počasím ani nevlídným přijetím.

Vám organizátorům děkuji za čas věnovaný přípravě této akce i jejimu vyhodnocení. A mé upřímné poděkování patří také vám všem, kteří jste do sbírky finančně přispěli. V naší diecézi dosáhl ke dni 31. ledna 2012 výtěžek Tříkrálové sbírky částky téměř 17,5 milionů korun, díky nimž bude podpořeno mnoho záměrů a projektů charitní činnosti ve prospěch lidí v nouzi. Patří k nim například rekonstrukce budovy nízkoprahového klubu pro děti a mládež Zastávka v Telči, rekonstrukce objektu nízkoprahového denního centra pro lidi bez domova v Brně, organizování víkendových pobytů pro rodiny s dětmi se zdravotním postižením ve Středisku rané péče v Třebíči, podpora výjezdního krizového týmu v Blansku, zřízení denního stacionáře pro seniory na Velkobítešsku a řada dalších.

Ještě jednou vám všem děkuji za pomoc lidem v nouzi a provázím vás v modlitbě.

Váš ✞ Vojtěch

CO JE TO VIA LUCIS?

Cesta Světla – Via Lucis – je velikonoč-ní pobožnost, která v posledních letech získává v církvi na popularitě a která je inspirována křížo-vou cestou – Via Crucis. Spočívá v rozjímání čtr-nácti zastavení – setkání zmrtvýchvstalého Ježíše s jeho učedníky.

Cesta Světla má svůj začátek o veliko-nočním ránu a vede nás k daru Ducha svatého. Je to cesta, na které rozpoznáváme našeho Pána, Ježíše Krista, přítomného mezi námi, a zvěstujeme světu, že On vstal z mrtvých.

Via Lucis je cesta za zmrtvýchvstalým Pánem. Křížová cesta je cestou ponížení Pána Je-žíše, Cesta Světla je cestou jeho povýšení. Paškál během Cesty Světla je symbolem Krista, který vstal z mrtvých a ukázal nám cestu k Otci. Z toho-to pramene máme všichni čerpat světlo k našemu osobnímu životu.

Papež Jan Pavel II. napsal: „(...) kon-templace Kristovy tváře se nesmí zastavit u obra-zu Ukřižovaného. On byl vzkříšen! Pokud by tomu tak nebylo, bylo by marné naše kázání a byla by prázdňá vaše víra (srov. 1 Kor 15,14). (...) Právě na vzkříšeného Krista hledí církve. Hledí na něj, když se vydává po Petrových stopách, který zaplakal nad svým zapřením; pak se znovu vrátil na pravou cestu a s pochopitelným rozechvěním vyznal Kristu svou lásku: „Ty víš, že tě miluji.“ (Jan 21,15.17) Hledí na Krista, když se přidává k Pavlovi, který ho potkal na cestě u Damašku a byl jím ohromen: „Pro mě život je Kristus a smrt ziskem.“ (Flp 1,21) Církve znovu prožívá tyto události po dvou tisících letech, jako by se odehrály dnes. (...) Posílena touto zkuše-ností se církve dnes znovu vydává na cestu, aby na počátku třetího tisíciletí zvěstovala světu Krista: On je „stejný včera i dnes i navěky.“ (Žid 13,8)“ /Novo millennio ineunte, 28/

Zastavení Cesty Světla

1. zastavení - JEŽÍŠ VSTAL Z MRTVÝCH

„Anděl řekl ženám: Vy se nebojte. Víím, že hledá-te Ježíše, který byl ukřižován. Není zde; byl vzkří-šen, jak řekl. Pojdte se podívat na místo, kde ležel.“ (Mt 28,5-6)

2. zastavení - UČEDNÍCI NACHÁZEJÍ PRÁZD-NÝ HROB

„Po něm přišel Šimon Petr a vešel do hrobu. Uviděl tam ležet lněná plátna, ale šátek, jímž ovázali Ježí-šovu hlavu, neležel mezi plátny, nýbrž byl svinut na jiném místě. Potom vešel dovnitř i ten druhý učed-ník, který přišel k hrobu dřív; spatřil vše a uvěřil.“ (Jan 20,6-8)

3. zastavení - VZKŘÍŠENÝ SE UKAZUJE MAG-DALÉNĚ

Ježíš jí řekl: „Marie!“ Obrátila se a zvolala hebrej-sky: „Rabbuni“, to znamená „Mistře“. Marie Mag-dalská šla k učedníkům a oznámila jim: „Viděla jsem Pána a toto mi řekl.“ (Jan 20,16.18)

4. zastavení - VZKŘÍŠENÝ NA CESTĚ DO EMAUZ

„Téhož dne se dva z nich ubírali do vsi jménem Emmauz, která je od Jeruzaléma vzdálena asi tři ho-diny cesty. A jak to v řeči probírali, připojil se k nim sám Ježíš a šel s nimi. A on jim řekl: Jak jste nechá-paví! To je vám tak těžké uvěřit všemu, co mluvili proroci? Potom začal od Mojžíše a všech proroků a vykládal jim to, co se na něho vztahovalo ve všech částech Písma.“ (Lk 24,13.15.25.27)

5. zastavení - VZKŘÍŠENÝ SE DÁVÁ POZNAT PŘI LÁMÁNÍ CHLEBA

„Když byl s nimi u stolu, vzal chléb, vzdal díky, lá-mal a rozdával jim. Tu se jim otevřely oči a poznali ho; ale on zmizel jejich zrakům.“ (Lk 24, 30-31)

6. zastavení - VZKŘÍŠENÝ SE UKAZUJE DVA-NÁCTI

Když o tom mluvili, stál tu on sám uprostřed nich a řekl jim: „Pokořím vás.“ Řekl jim: „Proč jste tak zmateni a proč vám takové věci přicházejí na mysl? Podívejte se na mé ruce a nohy: vždyť jsem to já. Dotkněte se mne a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jako to vidíte na mně.“ (Lk 24,36. 38-39)

7. zastavení - VZKŘÍŠENÝ DÁVÁ MOC OD- POUŠTĚT HŘÍCHY

Téhož dne večer - prvního dne po sobotě - když byli učedníci ze strachu před Židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš a postavil se uprostřed nich a řekl: „Pokoj vám.“ Ježíš jim znovu řekl: „Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého. Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, a komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“ (Jan 20, 19.21-23)

8. zastavení - VZKŘÍŠENÝ UTVRZUJE VÍRU TOMÁŠE

Potom řekl Tomášovi: „Polož svůj prst sem, pohled na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuji a věř!“ Tomáš mu odpověděl: „Můj Pán a můj Bůh.“ (Jan 20, 27-28)

9. zastavení - VZKŘÍŠENÝ SE SETKÁVÁ SE SVÝMI U TIBERIADSKÉHO JEZERA

„Když začalo svítat, stál Ježíš na břehu, ale učedníci nevěděli, že je to on. Ježíš jim řekl: „Nemáte něco k jídlu?“ Odpověděli: „Nemáme.“ Řekl jim: „Hodte síť na pravou stranu loď, tam ryby najdete.“ Hodili síť a nemohli ji ani utáhnout pro množství ryb.“ (Jan 21, 4-6)

10. zastavení - VZKŘÍŠENÝ UDĚLUJE PETRO- VI PRIMÁT

Zeptal se ho potřetí: „Šimone, synu Janův, máš mne rád?“ Petr se zarmoutil nad tím, že se ho potřetí zeptal, má-li ho rád. Odpověděl mu: „Pane, ty víš všechno, ty víš také, že tě mám rád.“ Ježíš mu řekl: „Pas mé ovce!“ (Jan 21, 17)

11. zastavení - VZKŘÍŠENÝ SVĚŘUJE UČED- NÍKŮM POSLÁNÍ DO SVĚTA

Ježíš přistoupil a řekl jim: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“ (Mt 28, 18-20)

12. zastavení - VZKŘÍŠENÝ VYSTUPUJE DO NEBE

„Po těch slovech byl před jejich zraky vzat vzhůru a oblak jim ho zastřel.“ (Sk 1,9)

13. zastavení - V OČEKÁVÁNÍ DUCHA SPOLU S MARIÍ

„Potom se z hory, které se říká Olivová, vrátili do Jeruzaléma; není to daleko, jen asi kolik je dovoleno ujít v sobotu. Ti všichni se svorně a vytrvale modlili spolu se ženami, s Marií, matkou Ježíšovou, a s jeho bratry.“ (Sk 1, 12.14)

14. zastavení - VZKŘÍŠENÝ POSÍLÁ UČEDNÍ- KŮM SLÍBENÉHO DUCHA

„Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký víchř, a naplnil celý dům, kde byli. A ukázaly se jim jakoby ohnivé jazyky, rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden; všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat.“ (Sk 2, 2-4)

K Vánocům jsem dostal 14 obrazů této velikonoční pobožnosti, které namaloval Zdirad Čech. V době velikonoční nějakou neděli před večerní mší svatou bych se rád tuto pobožnost, Cestu Světla, s Vámi pomodlil.

otec Tomáš

MATRIKA

Pohřby:

Třešť	František Lukš
Růžena	Blažena Bočková Marie Čechová

Svatost pomazání nemocných:

Třešť	84
Růžena	20

SLAVNOST ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ

Letos, ještě v době postní, 26.3., si připomínáme Slavnost Zvěstování Páně. Anděl Gabriel oznámil Panně Marii, že bude Matkou Boží. Maria svým „Fiat“, Staň se, se stala Matkou Boží. Bůh v jejím lůně přijal lidské tělo. V jejím těle se stal záznak: Bůh vzal na sebe podobu člověka v jeho zárodku.

Dnes mnoho lidí nevěří, že člověk se stává živou bytostí, které Bůh dává nesmrtelnou duši, od početí. Proto ukončení lidského života v životě matky je vždy vraždou.

Poslechněme si rozhovor 2 embryí, tj. 2 malých dětí v těle maminky. A poznáme, jak navivní je uvažování jednoho z nich:

- **Nevěřící dítě:** Věříš v život po porodu?
- **Věřící dítě:** Ale ano, samozřejmě. My se zde pouze připravujeme na ten nový život, který nás čeká.
- **Nevěřící dítě:** To je blbost, já v nový život nevěřím, protože jsem ho ještě neviděl a nikdo se do tohoto života ještě nevrátil.
- **Věřící dítě:** Já také nevim, jak vypadá nový život, ale věřím v něho. Budeme chodit, běhat, obdivovat krásu Boží přírody.
- **Nevěřící dítě:** Běhat, to je přece nesmysl. Máme pupeční šňůru, kterou jsme živeni. Viděl jsi již ten nový svět? Byl jsi tam?
- **Věřící dítě:** Určitě je to možné. Bude to jiné, než jsme zvyklí. Máme maminku, která nás miluje a bude nás živit, dokud toho nebudeme schopni sami.
- **Nevěřící dítě:** Máma? Kdo to je? Viděl jsi ji někdy?
- **Věřící dítě:** Vždyť je všude kolem nás. Jsme v ní, žijeme v ní. Bez ní by náš život byl nemyšlitelný.
- **Nevěřící dítě:** A ty tomuto věříš? A je to vědecky dokázané?
- **Věřící dítě:** Já tomu prostě věřím. A tuto víru mi nikdo nevezme...

V roli nevěřícího dítěte je dnes i mnoho lidí dospělých. Ano, my věříme, že lidský život začíná početím a smrtí začíná nový život z Boha, který nám dal tento život.

Těšme se na věčný život, který Bůh připravil těm, kdo ho milují. A jak smutné bude překvapení těch maminek a tatínek, až jednou po své smrti uvidí ty děti, kterým nedopřáli pozemský život.

Váš P. Jiří

VÝZVA - PŘÁNÍ

Prosíme naše farníky (mladé i starší), aby napsali do příštího Věžníku poděkování za DAR o. Pavlovi do Brna-Lesné, a to za kalendáře, které nám věnoval, a zhodnotili obsah a modlitby k P. Janu Bulovi /modlíme se přede mší sv. – po modlitbě sv. růžence/, neboť měl a má starost, aby v tom množství vydaných kalendářů se prodaly /50,- Kč/ - a to již od září minulého roku. Kdo zůstal dlužen, může vyrovnat, přijde-li do Třeště se zájezdem dětí a rodin z jeho farnosti, nebo přijmeme jako DAR? Kalendář obsahuje pojednání o životě – mládí, studiích P. Jana Buly, úvodní slovo Mons. Jiřího Mikuláška – generálního vikáře brněnské diecéze, pod názvem: Obyčejný vesnický kněz. Také fotografie, dopisy na rozloučenou, které svědčí o vyrovnanosti, k jaké během posledních měsíců vězení dozrál. „Mnoho bylo mých plánů, ale všechny byly podmíněny vůlí Boží.“...

Farní rada očekává odpovědi – vyrovnání za DAR p. faráře, neboť je to farář o. Pavla Hověze velká starost, neboť se jedná o podporu – DAR – na stavbu kostela v BRNĚ – LESNÉ. /Základní kámen posvětil papež Benedikt XVI. v roce své první návštěvy ve Staré Boleslavi, v Praze, v Brně Tuřanech.../

Lidmila Vokřínková

POUŤ DO LURD NA JAŘE LOŇSKÉHO ROKU

V únoru je jedním z významných liturgických dnů 11. 2., památka Panny Marie Lurdské. Je to zároveň Světový den nemocných. Vedle vzpomínek a modliteb za nemocné na celém světě myslíme také na Lurdy, poutní místo, kde především postižení hledají duchovní i tělesnou posilu a je-li to vůle Boží – i uzdravení.

Poutě do Lurd jsou organizovány a konány i hromadně. Jednu takovou poutě uspořádal řád Maltézských rytířů, jejichž posláním je právě péče o nemocné. Sjeli se tam z více evropských

zemí a shromáždili mnoho nemocných, chodících i vozíčkářů. Těto pouti jsem se účastnil i já. Z naší země tam bylo 188 lidí, poutníků i obslužného týmu. Cestovali jsme letadlem. Měli jsme celé pro sebe. Let z Prahy trval 2 hodiny. Lurdy mají své letiště, ale pochopitelně poměrně daleko za městem. Odtud nás i se zavazadly převáželi třemi velkými autobusy. Byli jsme rozděleni na dvě skupiny: zdraví byli ubytováni v jednom hotelu a nemocným byla poskytnuta zvláštní budova. Mě, i když jsem se přihlásil jako „pohyblivý“, zařadili mezi marody. Mělo to svou výhodu: naše ubytovna byla velmi blízko – skoro naproti – lurdskému centru, Masabielské jeskyni! Všichni Maltézští rytíři o účastníky poutě vzorně a trpělivě pečovali. Měli k sobě řadu dobrovolníků, mužů i žen, mladého i středního věku, kteří se připojili k jejich práci. Z jejich pohotovosti, řeči i výrazu obličeje bylo vidět, že to dělají s radostí v srdci. To se týkalo i tamějších místních zaměstnanců. I těm, kteří neznali česky, jsme porozuměli a oni zase nám. Všechno bylo dobře naplánováno, zorganizováno v naprosté pohodě všech a tak to šlo jako hodiny. I pacienti byli ukáznění, zkrátka – nemělo to chybu! Každodenní společná účast na bohoslužbách byla samozřejmostí. Duchovní stránka byla zaměřena k Ježíši Kristu zmrtvýchvstalému a z toho vyplývající radosti Panny Marie. Byli jsme tam totiž ve dnech velikonočního oktávu. Nejvíce na nás zapůsobily: mše sv. na místě Zjevení Panny Marie, svátostné požehnání místním biskupem, k němuž jsme byli seřazeni před ambitem vedoucím k jeskyni, večerní průvod se svícemi a v neděli 1. máje účast na mši sv. v sále pod bazilikou. Je to ohromná prostora, kam se vejde nejméně tisíc lidí. Sál se také zaplnil a ke koncelebraci přišlo asi 25 kněží. Na všech akcích jsme nebyli sami, vždyť tam přijeli Maltézští rytíři např. ze Španělska, Rakouska, Německa, Polska a kdoví odkud ještě se svými poutníky, které doprovázeli. Byla to světová poutě

maltézských rytířů s nemocnými. Já jsem se v tom množství lidí necítil ztracen, naopak, měl jsem stále větší radost. A také jsem byl hlídán! Každý totiž, kdo měl nějaké zdravotní potíže, i když nebyl přímo „lazar“, dostal průvodce nebo průvodkyni, kteří se o něj starali. V mém případě to byl jeden z členů řádu jménem Pavel. Sympatický, asi čtyřicetiletý, ten chodil všude se mnou. Vlastně mě vozil! Tam mají takové zvláštní vozíky, ve tvaru malého kočáru (když se zvedla střecha v případě deště). Vozík se netlačil zezadu, ale vpředu byla voj, za kterou ten, který vezl pacienta, táhl. Vypadal jako ruční taxík ve východních exotických zemích zvaný „rikša“, kde si domorodci vydělávají vozením turistů. Také jim v Lurdech tak říkají. Řekl jsem Pavlovi, že když jde přede mnou, porídím si bič, abych ho mohl pohánět jako koně! Tak se smál. Když bylo v sobotu volné odpoledne k individuální prohlídce města, navrhl jsem, že necháme vozík doma, když budeme chodit pomalu a prohlížet stánky. A on na to: „*Ne otče, mohl byste se unavit, a já mám za Vás odpovědnost. Před vchodem jsem pro vás připravil rikšu, tak Vás do ní posadím!*“ A bylo. Odmlouvat jsem nemohl. Kromě mě byli vozeni ještě dva kněží důchodci, které znám z dřívějšíka, i když také mohli normálně chodit.

A na závěr jednu úsměvnou historku, která svědčí o pohotovosti obsluhujícího personálu. Šel jsem se vykoupat do lurdského pramene. Voda je sváděna do malých bazénků v místnosti pro 1 osobu. Dva Češi, kteří tam měli službu, mě pěkně přivítali. Voda je tam jen do pasu a tak mi řekli, abych si sedl do dřepu a potopil se celý. Když jsem řekl, že nemohu ohnout nohy v kolenou, jeden mě vzal za ruce pod pažemi, druhý za nohy a ponořili mě ve vodorovné poloze! Voda byla hodně studená, ale dalo se to vydržet. Zajímavé je, že tam nedávali ručníky, a když měl někdo svůj, v šatně mu ho odebrali. Oblékali jsme se hned po výstupu z vody, ale rychle jsme osychali a šaty se na nás nelepily.

Pobyt byl tedy krásný, ale krátký: od 28.4. do 2.5. Ale stálo to za to! Při odjezdu lidé z naší výpravy skandovali: „*Ať žije lurdská pouť 2012!*“ Dá-li Pán Bůh, pojedu letos zas! Také v květnu.

P. Jaroslav
Sv. Kopeček

MODLITBA HOLUBICE

Archa čeká, Pane.
Archa čeká na tvou vůli a
na znamení pokoje...
Nejsem nic než holubice!
Nic víc.
Jako láska, když se z nebe tiše snáší. Pane,
archa čeká,
a vytrpěla si už dost...
Nech mě až k ní donést
snítku radosti
a naděje,
jen tak složit v její rozpukané srdce
tu nebeskou milost,
jíž mě oděla tvá láska.
Amen.

MODLITBA MOTÝLA

Pane, /Bože/
co jsem to jenom...?
Už to mám,
moře květů,
slunce,
díky Pane.
Tvé stvoření je tak hezké!
Ten závan ze záhonu růží...
Co jsem to jenom...?
To kapka rosy skulila se
do náruče květu
samou radostí.
Už bych asi měl...
Už ani nevím!
To vítr kreslil na má křídla
svoje nápady.
Na má křídla, víš...
Co jsem to jenom...?
Už to mám!
Chtěl jsem ti jen, Pane, říct:
Amen!

Carmen Bernos de Gasztold,
Modlitby z Archy
Věnovala naše přítelkyně katolická spisovatelka
Marie Holková v r. 1999.

Lidmila Vokřínková

ZVON

Vážení farníci,

blíží se doba velikonočních svátků, které nám připomínají smrt i vzkříšení Ježíše Krista. Dovolují si připomenout i výročí události před

Zvon sv. Martina při odvozu z Třeště 7.4.1942
označený chybějící úloмок zvonu

sedmdesáti lety, kdy 7.4.1942 byly z věží našich kostelů sejmuty všechny zvony a odvezeny pro válečné účely. Ten den tehdy bylo úterý po Velikonočních. Po skončení druhé světové války se vrátil pouze zvon zvaný „umíráček“ do kostela sv. Kateřiny. Sdružení pro pořízení zvonů začalo pátrat po osudu zvonů v roce 1995 v přístavu Hamburg. Z poskytnutých informací bylo potvrzeno, že na konci druhé světové války v přístavu zůstalo asi 13.000 kusů zvonů. Z tohoto množství jich bylo vráceno asi 12.000 kusů původním majitelům. Ještě v dnešní době víme o existenci dvou skladišť zvonů v Hamburgu – místní části Altona. V těchto skladištích se nachází asi 500 kusů zvonů. Mezi těmito zvony by měl být i náš zvon sv. Martina. Přesto se nám nepodařilo zjistit přesné místo jeho uložení. Zde uvítáme jakoukoliv pomoc osob, které mají vazbu na Hamburg. Ostatní farníky prosíme o modlitbu za zdar pátrání.

Další prosbu máme na farníky ohledně úlomku zvonu sv. Martina, který by se měl v Třešti nacházet. Nalezen byl při rekonstrukci sakristie panem Ondřejem Rešlem. Obracím se na Vás, farníky, s výzvou o informaci o tomto úlomku tvaru trojúhelníku a velikosti 10-15cm. Nalezení tohoto úlomku by velice pomohlo pro identifikaci našeho zvonu sv. Martina.

*Za Sdružení pro pořízení zvonu
Zdeněk Brychta*

MINISTRANTSKÝ VÝLET

V sobotu 26. května naše diecéze pořádá ministrantský výlet do Vranova u Brna. V rámci výletu budou soutěžit na vyznačené trase ministranti a ministrantky za svůj děkanát proti ostatním děkanátům. My tentokrát vyrazíme z obce Lelekovice a do Vranova ujdeme během tří hodin asi 5 km, což si myslím, že zvládnou i menší ministranti. U kláštera ve Vranově bude přichystané občerstvení a poté bude vyhlášení výsledků v místním kostele. Pouť bude zakončena mší svatou s otcem biskupem.

Letos jsem jedním z pořadatelů, tak se na mě můžete obrátit s dotazy. Je třeba se rozhodnout do 30. dubna, kdy děkan musí nahlásit počet ministrantů. Rád bych z Třeště, Růžené, Kostelce, Jihlavy, Batelova, Brtnice atd. dal dohromady autobus. Pak by konečná cena za dopravu byla nejnižší. Kolem Velikonoc ministrantům rozdám přihlášku s podrobnými informacemi. Většinu informací najdete už teď na plakátku vzadu v kostele.

Josef Kolba

JÁHEN – KADEŘNÍK

Jáhen je osoba určená k posvátné službě zahrnující kázání, vyučování a k charitě. V katolické církvi jsou za stále jáhny svěcení i ženatí muži. Před Vánoce jsem si přečetl v novinách o jednom z nich. Jmenuje se Jan Špillar. K povolání kadeřníka ho přivedla vlastně náhoda. A dnes je možná nejznámější brněnský kadeřník. Kromě střihání, předvádění novinek a školení nadějných nástupců stíhá ještě křtít, oddávat páry a kázat v Brně na Petrově.

Jan Špillar pochází z Pardubic. Kadeřnickou školu nastoupil proto, že neměl moc velký výběr. Protože jeho otec byl lékař, politicky nespolehlivý, nesměl studovat žádnou školu, která by končila maturitou. Mohl si vybrat mezi stolařem a kadeřníkem. A tak si řekl, že když něco pokazí na vlesech, na rozdíl od dřeva to doroste.

Estébácké praktiky brněnského kadeřníka děsí dodnes. Řekl, že jsou tu dál. A mnohdy na nejvyšších místech a to snad ani nemůže říkat. I když má chuť je oslovovat těmi jejich přezdívkami, co mohou lidé vyčíst v seznamech StB. Ale právě Státní bezpečnosti, která jeho rodinu perzekvovala kvůli otcově víře, tak trochu vděčí za své povolání. To ho totiž hned na studiích doslova pohltilo. Během prvního dne se stal kadeřníkem tělem i duší.

Po revoluci si otevřel v Brně vlastní kadeřnictví. Nepřestával se ale vzdělávat a sám začal objíždět republiku a své zkušenosti předávat. Což dělá dodnes. Jezdí po regionech a předvádí, třeba pro kadeřníky, kteří nemají peníze, neumí jazyky a nevěří si. Ten systém si sám vymyslel.

Jan Špillar se narodil v roce 1964 v Pardubicích. Po vyučení nastoupil jako maskér do Národního divadla v Praze. V roce 1988 líčil herce Oscary ověčeného Amadea Miloše Formana.

Po založení kadeřnického salonu se proslavil uváděním kadeřnických novinek na český trh a různými show. Od roku 2008 působí jako jáhen. Má ženu Gitu a tři děti. Na Petrově pečuje o ministranty, vykládá při bohoslužbách Starý zákon a také oddává.

Svůj sen o povolání katolického jáhna si splnil v roce 1999, kdy nastoupil studia teologie v Českých Budějovicích. Hlavní důvod, že jej povolal Bůh.

Každodenní střihání, časté prezentace kosmetických značek, školení, cesty do zahraničí. Do toho modlitby, bohoslužby /i s otcem biskupem Vojtěchem/ a svatby. Přesto stíhá být manželem a otcem dětí.

Pavel Kovář

SEDMÁ MINISTRANTSKÁ SOUTĚŽ V DOCHÁZCE

1. února začala osmá soutěž v docházce, podle mě vyrovnaná a napínavá až do konce června, ale teď se ještě v tomto článku ohlédnu za tou sedmou, která právě skončila.

Na pátém místě se umístil se ziskem 100 bodů Ondra Zažímal. Dlouho byl ovšem na

šestém místě a až v posledním týdnu o jeden bod předběhl Filipa. Pomohlo mu pravidelné chození ministrovat v úterý, kdy pravidelně v lednu každý týden postupně stahoval na Filipa 2 body. Na čtvrtém místě, a trošku nenápadně, se umístil nejmenší a druhý nejmladší ministrant Štěpán Dol-

ský. Se ziskem 116 bodů udělal ve čtyřech letech v zimní části nejvyšší počet bodů a i v chování se tak zlepšil, že jeho jméno padlo při výběru o nejzornějšího ministranta. Na třetím místě se podruhé umístil Vojta Novák se ziskem 127 bodů, což je 13. nejlepší výsledek za uplynulých sedm soutěží. Vojta po celou dobu byl na třetím místě a průběžně zvyšoval náskok na Štěpána. Na druhém místě skončil Vojta Hynk. Vojta prvních šest týdnů vedl, ale pak klesl na druhé místo a jenom s mírnou ztrátou se díval na první místo. Což se změnilo v prosinci, kdy onemocněl a během pár dní kolem Vánoc nabral ztrátu 19 bodů a nebezpečně blízko se mu přiblížil Vojta Novák na pouhých šest bodů. Ovšem Vojta se rychle až zázračně vrátil k oltáři a náskok uhájil a v lednu mírně navýšil, až se zastavil na 136 bodech, což je 9. nejlepší výkon za 3,5 roku, co soutěž probíhá. Zlatou medaili vybojoval František Kolba se ziskem 171 bodů, ve čtvrtém nejlepším výkonu. Mimo prvních šesti týdnů byl na prvním místě a svůj náskok navyšoval. A 1.1. mohl slavit předčasně obhájené vítězství. Jeho velkou výhodou je, že za těch pět soutěží ani jednou nebyl nemocný oproti ostatním ministrantům.

Za nejzornějšího ministranta v uplynulém pololetí jsme zvolili Jakuba Mezeru. Měl jedno z největších zlepšení v docházce (o 110%) především díky pravidelné účasti v pátek na bo-

hoslužbě. A také na ministrantských schůzkách patřil mezi neaktivnější.

Celkem ministranti získali 1551 bodů a oproti loňskému roku se zlepšili o 20 %. Je to díky pravidelnějšímu chození především v pátek, kdy většinou ministruje 12 - 15 kluků. Ve středu a v úterý sice počet ministrantů neklesl, pohybuje se většinou kolem pěti, ale klesl výrazně počet starších ministrantů v těchto dnech. Což je největší mínus v této soutěži. Částečně je to zapříčiněno různými kroužky a jinými zájmy a částečně pátečním programem na faře pro děti, ze kterého jdou ministranti na mši svatou. Což v úterý a středu není. Snažím se přetáhnout starší ministranty z pátků i na úterý a středu, ale zatím málo úspěšně. Asi největší plus vidím ve vzniku skupiny ministrantů, kteří se v tabulce bodově pohybují uprostřed. Dříve jsme měli ministranty buď s vysokým, nebo nízkým počtem bodů. Chyběl nám ten střed, který poslední dobou vznikl a je hlavní příčinou celkového bodového nárůstu za poslední rok.

Na závěr bych chtěl ministrantům poděkovat za ministrování a za účast v naší soutěži, zvláště těm, co chodí v úterý a ve středu, tak i za hojnou docházku na ministrantské schůzky a jiné akce, které pro ministranty připravujeme.

Josef Kolba

MINISTRANTSKÁ SOUTĚŽ

- KONEČNÉ POŘADÍ

Ministrantská soutěž		Září	Říjen	Listopad	Prosinec	Leden	Celkem
1	František Kolba	36	28	30	41	36	171
2	Vojtěch Hynk	37	22	22	22	33	136
3	Vojtěch Novák	27	17	22	30	31	127
4	Štěpán Dolský	29	17	16	24	30	116
5	Ondřej Zažímal	27	11	20	21	21	100
6	Filip Vejmělek	23	13	14	30	19	99
7	Michael Bambula	23	11	12	23	23	93
8	Václav Havlík	6	9	14	22	16	67
9	Vojtěch Havlíček	16	13	9	15	10	63
10	Jakub Trendl	8	5	14	27	9	63
11	Adam Kaňkovský	14	9	10	18	7	61
12	Petr Mezera	6	11	13	15	11	56
13	Jakub Mezera	6	11	13	15	11	56
14	Daniel Havlíček	11	5	9	12	14	51
15	Martin Salamánek	6	9	12	14	9	50
16	Vít Janák	3	9	12	6	17	47
17	Karel Kokejl	6	6	10	12	8	40
18	David Komín	4	9	5	5	7	30
19	Vlastimil Rod	5	5	2	9	9	30
20	Michal Hink	4	6	6	6	5	27
21	Marek Novák	7	1	5	4	9	26
22	Luboš Hartl	3	4	5	3	5	20
23	Jakub Stránský	1	0	4	3	1	9
24	Martin Požár	3	0	4	0	0	7
	Josef Kolba	25	17	23	38	18	121
	Martin Burda	28	11	9	15	15	78
	Martin Trojan	13	0	5	5	0	23
	Pavel Burda	0	1	4	12	5	22
	Lukáš Kubala	1	1	0	3	2	7
Maximální počet bodů		47	29	31	51	41	199

VĚRNÝ SLUHA BOŽÍ

DR. JOSEF HLOUCH

Biskup českobudějovický, narozen dne 26.3.1902 v Lipníku. Na kněze vysvěcen 5.7.1926, biskupem konsekrován dne 5.8.1947 v Olomouci. Zemřel 10.6.1972 v Českých Budějovicích...

S farním zájezdem jsme byli na pouťi v blízkých KLOKOTECH, kdy mši sv. sloužil o. biskup na ozdobeném oltáři za pěkného slunného dne na prostranství před kostelíkem. Bylo to v době, kdy začínali odbory zvat členy na rekreace. Pamatuji se na jeho slova – výzvu: „Rekreaci ano, ale ne kremaci manželství...“ Po jeho věznění v Koclířově psal duchovní čtení, velmi známá je jeho útlá knížka MINUTĚNKA...

Za jeho života, týden před smrtí, se loučil s jednou řeholní sestrou, řekl: „Sestřičko drahá, modlete se za mne, já nejsem ještě tak daleko.“ Jaká pokora. Když se tato sestřička dozvěděla, že otec biskup zemřel, ihned spěchala před svatostánek a prosila Pána Ježíše, aby netrpěl dlouho v očistci. Neustávala ve svých prosbách. Třetího dne k ní promluvil Pán vnitřním hlasem. Není zapotřebí prosit za něho. A pojednou spatřila tvář otce biskupa ve velké záři. Ten jí řekl: „Modlete se dále a obětujte skutky. Dostal jsem od Panny Marie milost, že tyto Vaše oběti a modlitby mohu darovat na smír jiné duši.“ Podruhé spatřila otce biskupa v kanceláři. Piše o tom. – „Hodiny odbily pátou odpoledne. Zvedla jsem hlavu od práce a uviděla otce biskupa. Celou postavu ve veliké kráse. Měl kleriku nachově červenou a rochetu samé hvězdičky, které se při každém pohybu duhově měnily. Popošla jsem blíže a chtěla políbit jeho ruce. Ale necítila jsem nic hmotného, ani ruce, ani šat. Smál se a řekl: Bláhová, což nevíš, že už nepodléhám zákonům těla? Co by za to dali příbuzní, kdyby Vás takto mohli spatřit! Řekl na to: Moje dcero, to je vše podle vůle Boží.“

Přišel opět a řekl: „Slibil jsem, že ještě přijdu. Poprvé jsem poslouchal já vás, teď budete poslouchat vy mne. Já už vím více. Jsem zde, jak mi bylo přislíbeno. Nejvyšší Pán mi dovolil, abych směl svým drahým oznámit, jak žiji v oblastech nového Domova. Můj nejmilostivější Pán mě uvedl do míst tak velebných, že váš rozum by stěží pochopil, co krás mi darovala Věčná Moudrost. Obývám ráje

slunečního jasu, až oči přecházejí nad nesmírnou silou tohoto slunečního záru. Obývám místa posvěcená samým Synem Božím. Procházím zahradami oslňující krásy toho plectva nebeského, jeho jasný zpěv, to je mohutný chorál. Krása velkých i něžných květů vábí mé zraky. Jejich vůně se nedá srovnat s květy pozemskými. Vše je zde plné lahody, krásy a blaha. Jsou zde haly osvětlené stříbrnými reflektory, které mocní duchové vysílají z vysoké hory, zdroje světla. Celými nebesy se line oslňující světlo a nebesa jsou láskou tak prostoupena, že je jí naplněn každý duch, který v těchto sférách žije. Jsem nesmírně překvapen, šťasten, to si, moji drazí, nedovedete vůbec představit. Pán mě velmi odměnil za své služby. Pro Nejvyššího zářím celý, blahem a štěstím. Jaký to velký rozdíl od života pozemského! Na celém světě neexistuje takové blaho, jakého se nám zde dostává. Milovaný Pán nám vysílá ze svých stanů proudy lásky a světla. Jsme jím přímo zaplaveni. Toneme v jeho oblažující síle. Ach, jak je k nám dobrotivý Pán všeho tvorstva i andělů. Je nesmírná krása, jak roucha utkaná milostí Boží září do dalek. Dorozumívám se myšlenkami a zpívám v souzvuku s věčnou harmonií. Ani v největších představách o věčnosti jsem neočekával to, co mi bylo dáno velikou Milosrdnou Láskou. Po mém odloučení od těla mě uvedl posel Boží před trůn Beránka. Tam jsem padl na tvář a směl jsem pohledět na Toho, o kterém jsem věděl, že je věčná Krása, Láska, Moudrost, Shovívavost? Nebeská skutečnost daleko přesahuje tyto dětské pojmy... Moji drazí, já vám přeji, abychom se všichni, nejen moji příbuzní, zde setkali. Přeji to všem věrným duším, aby také jednou okusily tyto věčné radosti...“

Lidmila Vokřínková

SVATÁ LUDMILA

A VZNIK PŘEMYSLOVSKÉHO STÁTU

ČÁST II. /DOKONČENÍ PŘÍSTĚ/

V době smrti Bořivoje je Spytihněvovi 13 let a tak český trůn převzal do své správy Moravan Svatopluk. Jestli skutečně dosedl na kamenný stolec, nevíme, ale jistě víme, že Moravané vládli, a to šest let. Pak umírá Svatopluk (894) a vlády se ujímá Spytihněv na 21 let. Po své smrti ovšem nemá dědice a tak knížetem se stává jeho bratr Vratislav, manžel Drahomíry a otec sedmiletého Václava. O Vratislavovi toho příliš nevíme, snad úspěšně bránil Čechy před nájezdy maďarských kočovných kmenů. Roku 916 začal budovat na Pražském hradě kostel svatého Jiří, ale nedokončil jej. (Zůstaly nepatrné stopy.) Je pochován vedle Ludmily v prvním ženském klášteře, který dokončil jeho vnuk Boleslav II. Když i on zemřel, tak je Václav s bratrem Boleslavem svěřen na výchovu babičce Ludmile. Ludmila se dostává do zvláštní situace. Manžela i všechny syny pochovala a ve věku 55 let má stále dost sil. I na vládnutí nad celou zemí?

Přemyslovský rod zaujímá určité prioritní postavení a to dále pokračuje po rozpadu Velké Moravy a dochází k odstředivým tendencím od Moravy za vlády Spytihněva a Vratislava k Bavorsku. Nermalou zásluhu na tom měla jistě i Vratislavova manželka Drahomíra, která pocházela z krajiny Stodor. (Stodorané nejsou Češi, kmen žil v oblasti Berlína.) Uvádí se, že byla pohanka. Vdala se do Čech kolem roku 906 asi ve čtrnácti či patnácti letech, když jejímu manželovi bylo asi osmnáct. A teď velká záhada dějin. Byla Drahomíra pohanka nebo křesťanka? Nevíme, asi byla křesťanka, protože by se zřejmě první autoři zmínili, že je pohanka, a pokud něco udělala špatného, byla navedena. Druhá verze: Byla pohanka, zlá, nelítostná, nebadající k vraždě. Nejmilosrdnější verze je nejstarší, nejtvrdší nejmladšího data. Jistě je, že na svět přivedla tři chlapce a 3 – 4 dcery. Známe tři z nich: Václav, Boleslav a jejich sestra Přibyslava.

V době smrti Vratislava je Václavovi jenom 13 let a Drahomíra se ujímá vlády jako regentka. Ovšem nebylo to tak jednoduché. Byla tu ještě Ludmila, která se nehodlala stáhnout do ústraní na Tetín. A podržela si svůj vliv. Což ji později nejspíš stojí život. O co šlo ve sporu Ludmily a Drahomíry? Prakticky o vše, včetně vlastního života. Nemohly se shodnout na zahraniční politice. Ludmila tíhla k Moravě, Drahomíra k Bavorsku. Dále Václavovi bylo 13 let a blížila se doba, kdy usedne na knížecí stolec, a ten, kdo by mu byl nejmilejší a byl mu rádcem, mohl jeho moc využít proti tomu druhému. V tomto sporu jasně vyhrála Ludmila, když jí byli jak Václav, tak i Boleslav svěřeni na výchovu. Podle Drahomíry byl Václav ovlivňován Ludmilou a kněžímí, které po smrti Ludmily nechala Drahomíra zabít a pronásledovat. A v neposlední řadě šlo o regentská práva Drahomíry. Tento spor Drahomíra ukončila mocensky a nechala Ludmilu zavraždit. Ovšem byla to skutečně Drahomíra? Nebyl to někdo jiný?

Situace je velmi složitá, nejde jenom o dvě nejmocnější ženy tehdejší doby, ale i šlechtice, duchovní, kteří stáli na obou stranách. V té době to chodilo tak, že ta strana, která prohraje, bude vyhlazena, včetně nevinných lidí. Ne tak, že padnou jenom vůdci prohrané strany, jak to známe z pozdějších dob (např. stavovské povstání v 17. století).

Jak už jsem se zmínil, Drahomíra záviděla moc, kterou měla Ludmila. Ale závist sama nevráždí, vraždí lidi. Na to si najala Gomona a Tunu. (V legendách se jim říká různě.) Nejspíš to byli Vikingové a přišli do Prahy za obchodem, to ještě netušili za jakým. Cizí bojovníky přijímaly všechny dvory do svých družin velmi rádi. Jako cizinci neměli v zemi příbuzné a přátele, a to je nutilo zachovávat věrnost svému pánu. Čechům se nedalo věřit na 100 %, a to zvláště v tomto případě.

Josef Kolba

PODĚKOVÁNÍ

Vážení farníci a čtenáři Věžníku,

v listopadu a prosinci loňského roku jsem vás přes mého bratra Tomáše, vašeho faráře, prosil o hlasy do programu Prazdroj lidem, kam naše Salesiánské středisko volného času Don Bosco podalo projekt Oratoř na ulici – mobilní klubovna. S radostí z úspěchu a vděčností za vaše hlasy a DMS dary vám oznamuji, že jsme obsadili krásné 4. místo a od Plzeňského Prazdroje obdržíme začátkem března 100.000,- Kč + 5.211,- Kč jako dárcovské DMS, což pokryje většinu nákladů projektu. Věřili jsme, že hlasování dobře dopadne a tak jsme karavan koupili a začali provozovat mobilní klubovnu již počátkem tohoto roku. Klubovna zajíždí 2 x týdně do lokalit, z kterých k nám menší děti nepřijdou a nemají kde trávit volný čas. V dopoledních hodinách probíhá předškolní příprava. Plánuje se, že karavan bude sloužit v neděli odpoledne i jako mobilní kaple v romských lokalitách. Karavan ještě čeká vnější grafická úprava, která bude reklamou na naše aktivity pro děti. Pojížděná oratoř je velmi atraktivní a děti o ni mají velký zájem. Zdá se, že odpovídá jejich mentalitě a připomíná jim kočovný způsob života jejich předků. Ještě jednou děkujeme za podporu a vyprošují vám požehnanou dobu postní.

S pozdravem

P. Jiří Caha, SDB

LETNÍ TÁBOR 2012

Mnozí z vás už nyní plánují dovolené na léto a tak by rádi věděli, jak to bude s táborem pro starší táborovou mládež.

Přibližný termín: čtvrtek 19.7. – sobota 28.7. (může se pohnout o den max. dva dny)

Přibližná cena: 1700,- Kč, další sourozenci 1500,- Kč (může se pohnout max. 100,- Kč)

Mládež od 5. do 9. třídy (5. třída má na výběr k mladším nebo k nám, a kdo vychází z 9. třídy s námi ještě může jet) – individuální domluva možná.

Podrobnější informace, upřesnění jistých dat a cena budou uvedeny v dalších číslech Věžníku. Případné další informace u hlavního vedoucího Lukáše Kubaly (777198553).

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST TŘEŠŤ A SALESIÁNSKÝ KLUB MLÁDEŽE TELČ

zve děti 1. stupně základní školy na

LETNÍ TÁBOR

Kdy: 21. – 28. července 2012

Kam: Bývalá rekreační chata u Opatova (u Dlouhé Brtnice)

Cena: Při zaplacení do 31.5. 2012 je cena 1400,- Kč + každý další sourozenec 1200,- Kč

Při zaplacení po 31.5. 2012 bude jednotná cena 1600,- Kč.

Kontakt a přihlášky:

Kateřina Bambulová

Růžená 31

589 01 TŘEŠŤ

tel.: 605 985 749

(katerina.bambulova@seznam.cz)

Přihlásit se lze do 30 dubna.

DIÁŘ OTCE TOMÁŠE

Pobožnost křížových cest v pátek a neděli v 17:20 hodin.

17.3. 17:00 Jezdovice - mše sv.

19.3. Slavnost sv. Josefa

16:30 Růžená

18:00 Třešť

24.3. 17:00 Třeštice - mše sv.

24.3. Florbalový turnaj ministrantů v Třešti

Změna na letní čas

26.3. Slavnost Zvěstování Páně

18:00 Růžená

18:00 Třešť

28. a 30.3. 15:00-18:00 - předvelikonoční svátost smíření v Třešti

29.3. 16:45-18:00 - předvelikonoční svátost smíření v Růženě

31.3. diecézní setkání mládeže s biskupem v Brně

1.4. Květná neděle

08:30 Třešť sv. Martin - mše sv. s průvodem a se zpívanými pašijemi

10:00 Růžená

15:00 křížová cesta na Křížový vrch

18:00 Třešť - sv. Kateřina

5.4. Zelený čtvrtek

09:00-12:00 velikonoční dílny na faře

17:00 Růžená - mše sv. na památku poslední večeře Páně

18:30 Třešť mše sv. na památku poslední večeře Páně

6.4. Velký pátek

08:00 modlitba breviáře

08:30-12:00 tichá adorace

15:00 křížová cesta na Křížový vrch

17:00 Růžená - velkopáteční obřady

18:30 Třešť - velkopáteční obřady

7.4. Bílá sobota

08:00 modlitba breviáře

08:30-18:30 tichá adorace u Božího hrobu

19:00 Růžená - mše sv.

20:00 Třešť - mše sv.

8.4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

08:30 Třešť sv. Martin

10:00 Růžená

10:30 Kostelec

18:00 Třešť sv. Kateřina

Od pondělí 9.4. se mění čas nedělních ranních mší svatých na 8 hodin.

9.4. Pondělí velikonoční

08:00 Třešť sv. Martin

10:00 Růžená

21.4. Hodice - mše sv.

29.4. pouť ke sv. Kateřině Sienské

10:00 a 18:00 celebruje P. Pavel Šenkyřík, farář v Brně u sv. Augustina

MODLITBA PAPEŽE JANA PAVLA II. K PANNĚ MARII

Neposkvrněné Srdce!

Pomoz nám překonat nebezpečí zla, které tak snadno zakořeňuje v srdcích dnešních lidí a které ve svých nedozírných důsledcích už zatěžuje současný život a zdá se, že chce zatarasit cestu do budoucnosti.

*Od hladu a války * vysvobod' nás!*

*Od atomové války, od nevypočitatelného zničení, od jakékoliv války * vysvobod' nás!*

*Od hříchů proti lidskému životu už od jeho prvního počátku * vysvobod' nás!*

*Od nenávisť a pohrdání * vysvobod' nás!*

*Od jakékoliv nespravedlnosti v životě společenském, národním i mezinárodním * vysvobod' nás!*

*Od lehkomyšlného přestupování Božích zákonů * vysvobod' nás!*

*Od pokusů rozrušit v srdcích lidí pravdu o Bohu * vysvobod' nás!*

*Od ztráty rozlišování dobra a zla * vysvobod' nás!*

*Od hříchu proti Duchu Svatému * vysvobod' nás!*

Vyslyš, Matko Kristova, toto volání naplněné bolestí všech lidí! Naplněné bolestí celé společnosti! Pomáhej nám silou Ducha Svatého přemáhat všechn hřích: hřích človek, hřích světa a hřích v jakékoliv podobě.

Ať se ukáže znovu v dějinách světa nekonečná spásná síla vykopení: síla milosrdné lásky! Kéž zastaví zlo! Kéž promění lidská svědomí! A v Tvém Neposkvrněném Srdci kéž se ukáže všem světlo naděje! Amen

*Tuto prosbu zapsala
O. Hrbková*

INFORMACE

V případě zaopatřování a domluvy pohřbu v nepřítomnosti faráře P. Tomáše Cahy volejte P. Jiřímu Balabánovi na mobil 724136410.

VELIKONOČNÍ SOUTĚŽ

Protože v době postní se budu zotavovat v lázních, je letošní soutěž posunuta na dobu velikonoční. Otázky budou zaměřeny k roku biřmování. Věřím, že se vás mnoho zapojí a že vyhrájete. Losování o výhry proběhne v neděli ráno na Slavnost Soslání Ducha svatého. Těším se na vaše odpovědi.

otec Tomáš

DUCHOVNÍ OBNOVA

Třebíčské děkanství ve spolupráci se Sdružením AGEUS Třebíč pořádá 19.5. – 23.5. 2012 v kostele sv. Martina v Třebíči duchovní obnovu vedenou otcem Eliasem Vellou, františkánem a exorcistou z Malty.

Duchovní obnova volně navazuje na předešlé duchovní obnovy s P. E. Vellou konané v Třebíči v roce 2005, 2007 a 2010.

Podrobný denní program, přihlášku a plakát najdete na www.kratr.cz.

KURZ ALFA

Kurz Alfa je krátký úvod do současného praktického křesťanství pro každého, kdo hledá a ptá se po smyslu života. Kurz se uskuteční ve dnech 15.3. až 31.5.2012, každý čtvrtek od 19:00 do 21:30 hod. na Lidické 6 v Brně. Bližší informace na <http://brno.alfakurz.cz>.

TIP NA PRÁZDNINY PRO MLÁDEŽ: CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE 2012

Jednou za 4 roky o prázdninách se koná v naší republice celostátní setkání mládeže. Letos bude na Vysočině, nedaleko od Třeště, ve Žďáru nad Sázavou od 14. do 19. srpna 2012. Setkání je určeno pro mladé lidi ve věku od 14 do 30 let, kteří chtějí prožít několik dní ve společenství věřících lidí. Mladší 18 let musí mít svými rodiči či zákonným zástupcem vyplněnou „Kartu mladších.“ Mladí lidé mohou očekávat pestrý program, smysluplně strávený čas, možnost seznámit se s novými lidmi, katecheze a setkání s biskupy, zajímavé přednášky, diskusní skupiny, mše svaté, kulturní a duchovní program, výtvarné dílny, sport atd.

Mottem setkání je citát sv. Pavla: „*Ovocem Ducha je láska, radost, pokoj...*“ (Gal 5, 22).

Cena: 1.100,- Kč (účastnický poplatek s ubytováním a stravou). Sleva při zaplacení do konce května: 950,- Kč (účastnický poplatek s ubytováním a stravou). Ceny jsou dotované, protože skutečné náklady na účastníka jsou 1.650,- Kč.

Přihlásit se můžete elektronickou přihláškou do 31. července na stránkách www.zdar2012.signaly.cz. Přihláška je závazná. Ubytování je zajištěno na školách, ve třídách – odděleně děvčata a chlapci. Spacák a karimatku s sebou. Stravování je ve školních jídelnách. Bude zajištěna dieta bezlepková a diabetická, nikoli vegetariánská strava.

Přeji si, aby se této akce zúčastnili všichni biřmovanci a mladí, kteří se chtějí povzbudit ve víře a poznat živé společenství mladých v církvi.

otec Tomáš